

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-621/11 P

**New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG
κατά**

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Αίτηση αναίρεσης — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος FISHBONE — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα FISHBONE BEACHWEAR — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Συνεκτίμηση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων που δεν προσκομίστηκαν εμπροθέσμως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 42, παράγραφοι 2 και 3, και 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 22, παράγραφος 2»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013

Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που δεν προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Συνεκτίμησή τους — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρα 42 § 2 και 76 § 2· κανονισμός 2868/95 της Επιτροπής, άρθρο 1, κανόνας 22 § 2)

Από το γράμμα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, συνάγεται ότι, κατά κανόνα και ελλείψει αντίθετης διάταξης, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά το πέρας των σχετικών προθεσμιών οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό 207/2009 και ότι επ' ουδενί απαγορεύεται στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί εκπροθέσμως στην κρίση του. Η ως άνω διάταξη, διευκρινίζοντας ότι το ΓΕΕΑ «μπορεί» σε παρόμοιες περιπτώσεις να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, παρέχει στην πράξη στο ΓΕΕΑ ευρεία διακριτική ευχέρεια, προκειμένου να καταλήξει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού του σημείου, αν πρέπει να τα λάβει υπόψη ή όχι.

Όσον αφορά ειδικότερα την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στο πλαίσιο διαδικασιών ανακοπής, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ναι μεν το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι, εφόσον το ζητήσει ο αιτών την καταχώριση, ο ανακόπτων ο οποίος είναι δικαιούχος προγενέστερου σήματος πρέπει να αποδείξει ότι έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματός του, ειδάλλως η ανακοπή απορρίπτεται, πλην όμως ο εν λόγω κανονισμός δεν περιέχει διάταξη που να προσδιορίζει την προθεσμία προσκόμισης των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων. Αντιθέτως, ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα ορίζει συναφώς ότι, σε περίπτωση υποβολής

τέτοιου αιτήματος, το ΓΕΕΑ καλεί τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος να προσκομίσει, εντός προθεσμίας που του τάσσει, τα στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν είτε τη χρήση του σήματός του είτε την ύπαρξη εύλογης αιτίας για τη μη χρήση του.

Έτσι, όταν αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν κρίσιμα προς διαπίστωση της χρήσης του επίμαχου σήματος έχουν προσκομιστεί εντός της προθεσμίας την οποία έχει τάξει το ΓΕΕΑ βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, η προσκόμιση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων εξακολουθεί να είναι δυνατή και μετά την εκπνοή της ως άνω προθεσμίας. Στην περίπτωση αυτή, το ΓΕΕΑ μπορεί κάλλιστα να λάβει υπόψη τέτοια εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Όσον αφορά την άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει το ΓΕΕΑ προκειμένου να αποφασίσει αν θα λάβει υπόψη εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, υπενθυμίζεται ότι, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, η συνεκτίμηση τέτοιων στοιχείων από το ΓΕΕΑ, όταν καλείται να αποφανθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μπορεί να δικαιολογηθεί ιδίως όταν αυτό θεωρεί, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως υποβληθέντα στοιχεία ενδέχεται, εκ πρώτης όψεως, να έχουν πράγματι σημασία για την τύχη της ασκηθείσας ενώπιόν του ανακοπής και, αφετέρου, ότι η απόρριψή τους δεν κρίνεται επιβεβλημένη λόγω είτε του σταδίου της διαδικασίας κατά το οποίο γίνεται η καθυστερημένη υποβολή τους είτε των σχετικών με αυτήν περιστάσεων.

(βλ. σκέψεις 21-25, 30, 33)